

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

21. Ad hoc in Europ. nauigat Ruggerius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

tratio suspectos fieri proditiōis alicuius, studioſa illa cultus transformatiōe meditata; ex Mandarinis, animo, Magistrūque mobilibus, mobilia in ruinam omnia incertaque pendere, annorum labores complurium momento secum in præceps tractura; niti esse à suspiciōibus, calumniis, & delationibus securum, rest-re vnum idque solum denique statuit vt ipsomet ab Rege, Sinarum Monarcha, solemnī diplomate exoraretur facultas Christi præconibus liberæ inter Sinas commorationis: sed ob incessam tanti Principis maiestatem, non posse id aliter obrineri, nisi legatione aliqua illustri, & splendida, cuiusmodi foret ab summo Pontifice quem non dedeceret res tanti ad Dei gloriam incomparabilem nominis, & momenti. Suspectos enim à vicinis Principibus legatos fore, ditionum præsertim confinio auctis, gentem ingenio præstantem; insitarum virtutum, & moralium studio cultam, religioni veræ subitici facilem; numero, Europæ vix imparē, à sempiterno exitio seruare, dignum esse opus Christi Vicario, Christianorum Patre. Quem porro mitteret circumspecti, ad hæc insinuanda idoneum, nullus aptior occurrit Michaële Ruggerio experientissimo rerum, & regionum Sinenſium, nullus quo minùs ægrè Sinenſis missio careret; cum deuestam ætatem, & labantem retro memoriā, illa iam fugeret caracterum symbolicorum infinitas, & varietas sonorum quibus Sinici sermonis elegantia continetur. Monito igitur de profectiōe adornanda, parauit ipsemet quæ ad felicem illius exitum conducere visa sunt, atque ante omnia literas quas posset ad Regem Sinarum, Legatis suis tradere Pontifex, quarum inter apices duos tantæ dignitatis cum esset ratio castigatissimi decori admodum lubrica, in iis componendis Ricciij, Mandarinorum opera Riccius vsus est, idemque illas Italicè reddidit ea fide vt ne vis quidem vnius literæ interiret vel obsecutior lateret, quanquam nulla satis par lingua sit quæ Mandarinorum dictatis respondeat. Exinc summo Pontifici, & Regi Catholico dona, ob longinquitatem in Europa nouam gratius ventura, Mandarinorum supremorum duplicem suo cum ornatu & insignibus cultum. Vestem qua solent Sinarum Reges; & coronam figuræ admodum insolentis. Descriptionem Sinenſis imperij Gueipinio opere, hoc est ex commissis ad latera tabellis minoribus, maiorem tabulam, iisque cum lubet in cubum cogendis, singulari artificio flexilem. Profectiōis huius expectationes quæ demum euaserint tribus possum lineis edere, nam in nihilum reciderunt, Macai Nouembris vicesimo anni 1588. Sinenſe nauigium conscendit Ruggerius cariosum & qualsum; Malacæ Deo prouidente nauim offendit sublatis iam anchoris ventos in Europam poscentem, sed ita confertam vectorum, & mercium onere, vt supra rudentes conuolutos sub dio, imbre & frigore, locum sibi ægrè inueniret, ex quo illum nauta paulo humanior, post mensem, sub recto locauit. Proximanti ad cornu bonæ spei sex naues occurrunt fœderatæ, millione aureo singulæ diuites, quem ex negotio

Lulitani

21.
Ad hoc in
Europ. nauigat
Ruggerius.

21.
S. Helenæ
insula.

Lusitani Cocino Vlyssiponem referebant; eas tam fera corripuit tempestas, ut earum unam cum sexcentis vectoribus hauserit; alias diu multumque vexatas in S. Helenæ tandem dimiserit. Ea est tenuis in vasto circumquaque Oceano insula, milliarium vix trium ambitu, sed nautis carissima, reficiendis nauigantibus, & aquationibus opportunissima, cœlo peramœno, verè perpetuo, ferarum & fructuum locuples, denique leuandis vectorum arumnis peculiari Dei beneficio parata, cui & hanc reponunt hospitij gratiam, ut nouæ arboris alius surculum; plantæ alius granum in ea depangat; noua quidam relinquunt animalia, quæ illic omnia lato pronentu sobolescunt. Eam incolebat spontaneus extra mundum exul eremita, qui tamen Dragum piratam Anglum minimè vitauit; narrabatque Ruggerio abductum sibi ab eo fidelem socium; de se idem futurum fuisse, nisi subterraneo cauo latuisset; disiectam cruceum matmoream, cum sacra ædícula, & gloriosi nimirum facinoris monumentum, inscripta corticibus arborum, prædonum illius nomina. Hinc autem reuicta de Drago fama mendax quæ illum tota India cantabat per lustratas Sinarum plagas Septentrionem versus, nouum iter circum Tartariam nauibus pandere, perque recens apertam Zemblam, & glaciale Oceanum suæ se Angliæ reddere. Post dierum viginti stationem, & celebratam diuino epulo à vectoribus omnibus Pentecostem, ex S. Helenæ ad Corui insulas feliciter nauigant. Sed illic à nauibus Anglorum, acerrima tridui impugnatione fatigantur ut in altum propulsi inuoluerentur media ipsorum acie quæ illic prædæ inhiabat, insitere nihilominus tuto itineri aduersus crebros tormentorum iactus quoad portum Terzera in insula subirent, ubi grauissimè pereclitati sunt, vento immani iactatum anchorarum rumpente cannaba. Sed nauis tandem exitio qua Ruggerius uehebatur, reliquarum periculum desit; fractis hæc anchorariis quinque funibus, & relictis in fundo quibus firmabatur anchoris, in saxum impacta dissiit; emeris nautis, & paucis mercibus; eorum pars quæ tradiderat Ruggerio Valignanus ad littus enatauit: inde superstitem nauium vna Ruggerius Vlyssiponem denique tenuit ad decimum tertium Septembris anno 1589. Illic cum Albertus Austriacus Cardinalis, humanissimè habuit, Madriti verò Theotonius Archiepiscopus Eborensis; Bragantiæ Dux; Demum ipse Philippus duarum horarum spatio de Sinis audiuit enarrantem, & Valignani consilium de legatione maximè probauit, ad quam suis in vrbe Oratoribus mandauit suam Ruggerio operam commodarent. Romæ dies egerat quindecim, cum Sixtus V. è viuis abijt; paucis inde diebus Urbanus VII. post etiam Gregorius XIV. & Innocentius huius nominis nonus, nec erant hæc funerum impeditissima, & breuissima interualla rebus agendis propitia, sed neque ad clauium Ecclesiæ sedentem post Innocentium, Clementem octauum interpellari hæc legatione tunc satis probabat Aquaiua Societatis Generalis, qui dum aliud affulgeret, secessum Ruggerio suasit Neapolim ex qua natus erat. Illinc

23.
Legationis
negotium
euanescit.

non